

Frederiksborg Amts Avis 12. marts 1983

I familien ser Hagedorn-Olsen nutid og fremtid – en mening med livet

**Dagen i dag er en stor dag for familien Hagedorn-Olsen,
da åbnes i Frederikssund en udstilling med titlen
”Familien Hagedorn”**

Familien Hagedorn på udstilling i Willumsens Museum

»Familien Hagedorn« er titlen på Frederikssund Kunstforenings forårsudstilling, der i eftermiddag åbnes på J. F. Willumsens Museum i Frederikssund. I to af museets sale udstiller den 80-årige Th. Hagedorn-Olsen sammen med sine tre børn og en svigerdatter, der alle er udøvende kunstnere.

Familien har alle dage spillet en central rolle i Th. Hagedorn-Olsens kunstneriske virksomhed, og i hans værksted i Marbæk hænger dette billede, hvor kunstneren har samlet børnebørnene omkring sig, mens han maler sin hustru. Læs om Th. Hagedorn-Olsen og Familien Hagedorn på forsiden af 2. sektion.

LØRDAG
12. marts 1983

MAN KØBER ACME GARDEROBESKABE
Hos Povl Christiansens Tømmerhandel
Hillerød (02) 26 33 33 Gilleleje

Frederiksborg A

I familien ser Hagedorn-Olsen nutid og fremtid - en mening med livet

Familien Hagedorn på kysten hvor »Chicago-Olsen»
Olsen og Bodil-Hagedorn-Eje.

Ægteparret Dagny og Th. Hagedorn-Olsen i hjemmets lukkede veranda, hvorfra de har den dejligste udsigt over fjorden. Blandt de mange billeder på væggen hænger en skitse af J. F. Willumsen, som Th. Hagedorn-Olsen tegnede, da de mødte ham under en rejse i Frankrig i 1952.

Dagen i dag
er en stor dag
for familien
Hagedorn-Olsen,
da åbnes
i Frederikssund
en udstilling
med titlen
»Familien
Hagedorn«

En mandonna-agtig kvinde med tre børn er den centrale figurkomposition i kunstneren Th. Hagedorn-Olsens store billedværk fra 1940'erne. Den smykker rådhushallen i Århus. Kvinden, som moder med børn, dukker gang på gang op som det samlende element i Hagedorn-Olsens store arbejder: Bestillingsopgaverne, hvor kunstneren, som Th. Hagedorn Olsen selv siger det, er forpligtet til at sige noget.

Og hvad er det så, Hagedorn-Olsen siger?

– At moderen med børn, symboliserer familien, der i hans univers rummer nutiden og fremtiden – meningen med livet.

Se den 80-årige Th. Hagedorn-Olsen i hjemmet på Marbæks fjord-kyst syd for Frederikssund, ved frokostbordet sammen med sønnen Jesper, tvillingerne Bodil og Bent samt svigerdatteren Sussi, mens hustruen Dagny byder fadene rundt, så er hans symbol på nutiden og fremtiden, en håndgribelig realitet, omend Hagedorn-Olsen beklager, at børnebørnene ikke er med.

Det var en varm sommerdag i 1945, at Familien Hagedorn, med børn i teenage-alderen gik i land på fjord-kysten ved Marbæk. Og det i bogstavelig forstand.

Tidligere på sommeren var huset i Gadevang ved Hillerød blevet solgt, møblerne var blevet opmagasineret i Frederikssund, og for øvrigt kort efter ødelagt af en brand, mens man krydsede rundt på Roskilde Fjord for på kysten at finde et sted, hvor der kunne skabes en ny ramme om et lykkeligt familieliv.

En lørdag eftermiddag, blev der kastet anker ud for Mar-

Den 80-årige Th. Hagedorn-Olsen for enden af frokostbordet, hvor hans hustru byder fadene datteren Bodil og sønnen Jeppe.

bæk-kysten. Familien var inviteret til fødselsdag hos maleren Mette Skov, der dengang boede ved fjorden i Marbæk.

Bonden og ålefiskeren Chr. Olsen lå på fjorden i sin rolle. Han roede på praje-afstand og spurgte, om der var brug for hjælp.

Th. Hagedorn-Olsen stod ved roret, med en stor sort bredskygget Borsalino-hat på hovedet. Han råbte til ålefiskeren, at han kunne ro i land og fortælle, at Hagedorn-Olsen havde kastet anker.

Jollen blev roet i land. Chr. Olsen skyndte sig op til sin nabo Mette Skov – men han havde i sin iver for at hjælpe, ikke rigtig fået fat i navnet på manden med Borsalino-hatten, så beskeden han afleverede var: »Chicago-Olsen er kommet...«

Her var farverne og lyset

– Vi havde en dejlig aften hos Mette Skov, blev natten over, og om morgenen vågnede jeg i det fjordlandskab, jeg ledte efter. Her var linierne trukket, her var farverne og lyset. Samme dag blev der handlet med Chr. Olsen-ålefiskeren, der gav mig navnet »Chicago-Olsen« – om en stump jord, og inden sommeren var omme, havde vi fået bygget vores hus for enden af Kølholmvej helt nede ved fjorden, fortæller Th. Hagedorn-Olsen.

Huset blev bygget i træ, og i dag ligger det omgivet af vildt buskads. Den blåmalede skorsten stikker op over den lave tagrejsning, mens en firkantet atelierbygning rager op som et vartegn. Inden døre er stuerne fyldt op med møbler, og væggene overhængt med dejlige ma-

lerier, tegninger og skitser, mens der fra stuernes store vinduer er der udsigt til engene, fjorden og Horns Herred på den anden side af vandet.

Et fag med farver

Dengang familien Hagedorn gik i land på fjordkysten og slog sig ned i landskabet, hvor linierne var trukket, var Th. Hagedorn-Olsen, som var 43 år, forlængst placeret sig som kendt og anerkendt kunstner. Han kunne glæde sig over, at hans malerier kunne ses på Statens Museum for Kunst, på provinsmuseer over hele landet og at flere offentlige bygninger var smykket med hans store figurkompositioner.

Fra sin tidligste ungdom havde Th. Hagedorn-Olsen, med utrolig flid, udviklet sit talent, som, selv om det var åbenbart allerede i drengearene, ikke havde fået faderen, støbemesteren på Svendborg Jernstøberi, til at fravige kravet om en håndværksmæssig uddannelse. Når det ikke kunne være andet, ja, så blev det et fag med farver. I 1921 fik Th. Hagedorn-Olsen svendebrev som maler. Men det blev der ikke meget brug for. I 1923 rejste han til København. Året efter til Paris, og så fulgte årene på akademiet.

I 1929 var de egentlige læreår forbi, og den unge Th. Hagedorn-Olsen fik hurtig medbør. Men fliden, skabertrangen, og viljen til at udvikle sig og finde nye veje i sin kunst, blev ikke sløvet af den åbenbare succes.

Flere nuancer

Th. Hagedorn-Olsen var nået langt i 1945, men havde ikke pla-

ceret sig i sin måder blev de Marbæk-fjordlands nye lys, de nye der åbnede nye dørnske talent.

Kunsthistorikeren Swane, der i v Kunst« skriver dorn-Olsen be der efter 1945 dere holdning Hagedorn-Olsen

Der er en stre Hagedorn-Olsen orden i naturen figurkomposition skaber og mereres over på lærred, men d mere.

– Det sker i h hjernen tomm indtryk. Så ko som en gave v frydefuldt at v ger Th. Hagedorn dig bruger fler i sit værksted landskaberne, sig fra stuerne dynamo for h virke som ku erkender også trættende og somt end det v glæden ved i stadig er lige t

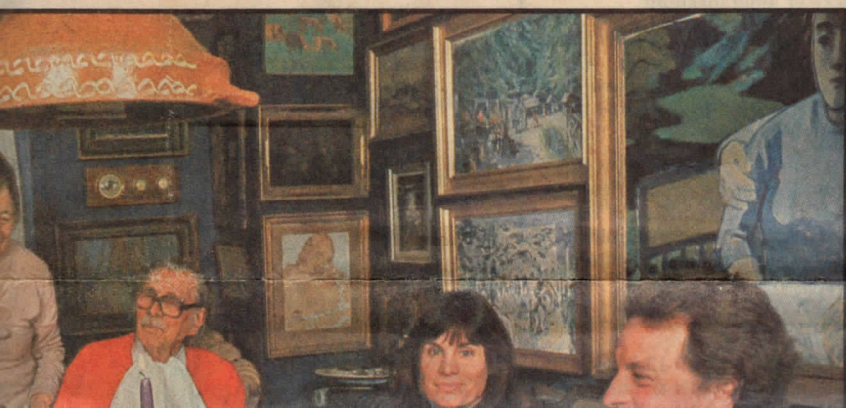
Familien er samlende

Men, der er »dynamo«, de talentet op: s struen, børne og børnebørn

Ser man run hjemmet, er d Ingen har kl sidde model.

orn på kysten hvor »Chicago-Olsen« gik i land. Fra højre: Dagny Hagedorn Olsen, Th. Hagedorn-Olsen, Bent og Jeppe Hagedorn-Olsen (stående) og Sussi Hagedorn-Hagedorn-Eje.

kunstnerhjem. Barndommens skabertrang blev stimuleret, så den også kunne bære i voksen tilstand.

Sussi Hagedorn-Olsen: Jeg har fået så uendelig meget forørende i samværet med mine svingerforældre.

Bent Hagedorn-Olsen, 52 år, der bor i Ranum ved Limfjorden: — Selvfølgelig vilte jeg være kunstner, maler og billedhugger. Man kan da ikke blive andet, når man er så lykkelig at få de forældre, vi fik.

gav mig tid til det. Nu går al min tid med det.

Vist, behager det den 80-årige Th. Hagedorn-Olsen, at børnene fulgte i hans fodspor, og han er også stolt over, at der registreres kunstnerisk kreativitet hos børnebørnene.

Denne lørdag er en stor dag, for Th. Hagedorn-Olsen. I eftermiddag åbner Frederikssund Kunstforening sin forårsudstilling på J. F. Willumsen-museet. Udstillingens titel er »Familien Hagedorn«. Her vil Th. Hagedorn-Olsen, udstille sammen med Jeppe og Susi Hagedorn-

Bent Hagedorn-Olsen, 52 år,

bordet, hvor hans hustru byder fadene rundt. Til venstre sønnen Bent, svigerdatteren Sussi,

er og skitser, ernes store vinstigt til engene, Herred på den ndet.

farver

lien Hagedorn dkysten og slog akabet, hvor li- et, var Th. Hage- var 43 år, for- sig som kendt kunstner. Han g over, at hans ses på Statens nst, på provin- le landet og at bygninger var ans store figur-

igste ungdom orn-Olsen, med iklet sit talent, et var åbenbart ngeårene, ikke en, støbemeste- rg Jernstøberi, et om en hånd- ddannelse. Når ære andet, ja, så ed farver. I 1921 n-Olsen svende- . Men det blev brug for. I 1923 øbenhavn. Året så fulgte årene

gentlige læreår nge Th. Hage- hurtig medbør- bertrangen, og kle sig og findeunst, blev ikke enbare succes.

er

Olsen var nået havde ikke pla-

ceret sig i sin bås. På mange måder blev de nye omgivelser i Marbæk-fjordlandskabet, det nye lys, de nye farver – nøglen, der åbnede nye sider i det Hagedornske talent.

Kunsthistorikeren Leo Swane, der i værket »Vor Tids Kunst« skriver om Th. Hagedorn-Olsen bemærker bl.a., at der efter 1945 kommer en blidere holdning og flere nuancer i Hagedorn-Olsens malerier.

Der er en streng disciplin i Th. Hagedorn-Olsens kunst. Der er orden i naturen og gyldent snit i figurkompositionerne, når landskaber og mennesker transformeres over på det Hagedornske lærred, men der er også noget mere.

– Det sker i korte øjeblikke, at hjernen tømmes for tanker og indtryk. Så kommer der noget, som en gave udefra. Så er det frydefuldt at være kunstner, siger Th. Hagedorn-Olsen, der stadig bruger flere af dagens timer i sit værksted og stadig føler, at landskaberne, som de åbenbarer sig fra stuerne vinduer, er en dynamo for hans trang til at virke som kunstner. Men han erkender også, at det nu er mere trættende og føles mere slid- somt end det var engang, omend glæden ved »en gave udefra« stadig er lige frydefuld.

Familien et samlende midtpunkt

Men, der er også en anden »dynamo«, der magter at lade talentet op: samværet med hustruen, børnene, svigerbørnene og børnebørnene.

Ser man rundt på billederne i hjemmet, er de der alle sammen. Ingen har klaret frisag for at sidde model.

Jeppe, Bodil og Bent, selv udøvende kunstnere husker fra barndommen, når faderen pludselig fik et fjernt blik i øjnene og bød dem blive siddende, indtil han havde fået, det han så, ned på skitseblokken.

Leo Swane skriver om Th. Hagedorn-Olsen: »Hvordan ville hans kunst se ud, om han ikke havde haft kone og børn som modeller...«

Jeppe Hagedorn-Olsen, 54 år, gift med Sussi Hagedorn-Olsen, bor i Hundested. Han arbejder med keramik.

Han siger: – Vi børn blev privilegeret med en opvækst i et

rende i samværet med mine svigerforældre.

Bent Hagedorn-Olsen, 52 år, der bor i Ranum ved Limfjorden: – Selvfølgelig ville jeg være kunstner, maler og billedhugger. Man kan da ikke blive andet, når man er så lykkelig at få de forældre, vi fik.

Bodil Hagedorn-Eje, der bor i København, har emaljekunsten som sit håndværk, og det er i en sådan grad, at kunsten ganske overskygger håndværket: – Det lå ikke sådan lige i luften, at jeg skulle være kunstner. Det var først i 30-års alderen, at jeg begyndte at arbejde med emaljekunst, når ellers mand og børn,

nebørnene.

Denne lørdag er en stor dag, for Th. Hagedorn-Olsen. I eftermiddag åbner Frederikssund Kunstforening sin forårsudstilling på J. F. Willumsen-museet. Udstillingens titel er »Familien Hagedorn«. Her vil Th. Hagedorn-Olsen, udstille sammen med Jeppe og Susi Hagedorn-Olsen, Bent Hagedorn-Olsen og Bodil Hagedorn-Eje.

– Jo, familien er nutiden og fremtiden – meningen med livet, siger Th. Hagedorn-Olsen, hvis hustru og tre børn i 1940'erne var modeller til den centrale figur-komposition i hans billedudsmykning af rådshushallen i Århus.

Tekst: Birger Kristensen

Foto: Anne Sophie Rubæk

Tvillingerne Bent og Bodil sammen med faderen Th. Hagedorn-Olsen i hans værksted, hvor der fortsat arbejdes ved staffeliet.